

Lịch sử và quan trọng nhất của Hoàng Đế Võ Đế

Tài liệu: Gi 7843; T Dzu

Th 7913; S 225;u, 25 Th 225;ng 6 N 259;m 2010 13:07

TRẦN HỒNG ĐẾ (1213 - 1300)

« Theo Đại Việt sử ký toàn thư, vào ngày 24 tháng 6 năm Canh Tý 1300 Trần Hưng Đế bỏ nhậm chức, vua Trần Anh Tông thân ngai dời nhà riêng về Văn Kiếp thăm và hỏi về quốc sự :

« Nhà họ Hồ bắt huy Bức khu lại xâm, kẻ sách an tị ? » (nếu không may thì ông phải khuất núi, gì có bức lịch xâm phạm thì có kẻ sách gì ?)

Lời trần trụi quan trọng nhất của Hoàng Đế o Vô tình

Tác Giả: T Dzu

Thứ Sáu, 25 Tháng 6 Năm 2010 13:07

Hoàng Đế o đời vô tình trối lại :

« đời khái biệt thời trỗi trỗi, ngã thời độn binh, dĩ độn ch trỗi trỗi, binh pháp chi thời trỗi trỗi. Kĩ kiến b quân binh chi, nh h a nh phong, k th d th . Nh c d ng tầm th c hoãn hành, b t v dân tài, b t c u t c th ng, t c b t d ng l l ng t l ng, quan k quy n bi n, nh vi k nhiên, tùy th i ch nghi, thu đ c ph t chi binh, th y kh d ng dã...Th khoan dân l c dĩ vi thâm căn c đ , th th qu c chi th ng sách dã »

(nhìn chung, k kia c y gây tr n dài, ta c y binh ng n, l y ng n ch ng dài là phép dùng binh xa a nay. Khi gi c kéo đ n m m nh l a nh gió, th này d ch ng ...Nh chúng c d n dà nh t m ăn lá, thông th (có v) không ham c a dân, không mong th ng v i, th này m i là khó tr , ta ph i kén ch n t ng gi i, li u xem quy n bi n đ tùy c ng bi n nh đánh c , dùng binh ph i đ ng lòng nh cha con, m i có th đánh đ c. Cách này ph i ngay th i bình mà khoan s c cho dân, là k r sâu b n g c. Chính là thu t gi n n c t t nh t)..... » (Ngo i giao Vi t-Trung qua thi văn s - NSA)

Hôm nay, ngày 24 tháng 6 năm Canh D n 2010, xin hãy đ c l i bài «Ngo i giao Vi t-Trung qua thi văn s - Nguy n Song Anh-19/9/2009 » Và cũng m i các b n đ c ti p bài « Lời trần trụi quan trọng nhất của Hoàng Đế o Vô tình --T Dzu -04/06/2010 »

Đ i vua Tr n Anh Tông (1293-1314) Đ c Tr n Hoàng Đế o lui v làm chí sĩ V n Ki p. Khi ngài b nh n ng s p m t, vua ng giá đ n thăm và xin ý kiến c a ngài v cách đ i phó v i gi c ph ng B c.

Vua h i: “Th ng ph m t mai khu t núi, ph ng có quân B c l i sang thì làm th nào?”

Hoàng Đế o Vô tình tâu: “N c ta thu xa, Tri u Võ Vô ng d ng nghi p, Hán đ đem binh đ n đánh, Võ Vô ng sai dân đ t s ch đ ng áng, không đ l ng th o cho gi c chi m đ c, r i đem đ i quân sang châu Khâm, châu Liêm đánh qu n Tràng Sa, dùng độn binh mà đánh đ c, đó là m t th i. Đ n đ i Đình, Lê, nhi u ng i hi n l ng giúp đ , b y gi n c Nam đang c ng, vua tôi đ ng lòng, b ng dân ph n ch n; mà bên Tàu đang lúc suy nh c, cho nên ta đ p thành Bình L (thu c Thái Nguyên) phá đ c quân nhà T ng, đó là m t th i. Đ n đ i nhà Lý, quân T ng sang xâm, Lý đ sai Lý Th ng Ki t đánh m t Khâm, Liêm, đ n đ n Mai Lĩnh, quân hùng, t ng dng, đó là có th đánh đ c. K đ n b n tri u, gi c Nguyên kéo đ n vây b c b n m t,

may đợc vua tôi đợng lòng, anh em hòa mợc, cợ nợc đợu sợc lợi mà đánh, mợi bợt đợc tợng kia, cũng là lòng trợ giúp ta mợi đợc thợ.

Đợi đợ, kợ kia cợy có tràng trợn, mà ta thì cợy có đợn binh; lợy đợn chợng nhau vợi tràng, phép dùng binh thợng vợn phợi thợ. Còn nhợ khi nào quân giợc kéo đợn mợm, nhợ gió, nhợ lợa, thợ y lợi đợ chợng. Nợu nó dùng cách đợn dà, nhợ tợm ăn lá, thông thợ mà không ham cợa dân, không cợn lợy mau viợc, thợ y mợi khó trợ, thì ta nên kén dùng tợng giợi, liợu xem quyợn biợn, ví nhợ đánh cợ, phợi tùy cợ mà đợng biợn, dùng binh phợi đợng lòng nhợ cha con mợt nhà, thì mợi có thợ đánh đợc. Cách đợy cợt phợi tợ lúc bình thì khoan sợc cho dân, đợ làm kợ sâu rợ bợn gợc, đó là cái thuợt giợ nợc hay hợn cợ.”[1]

Đợc lợi nhợng lợi cợ vợn cợa mợt danh tợng tợng ba lợn anh đợng chiợn thợng quân Nguyên, chúng ta phợi lo ngợi cho tợng lai Viợt Nam trong tình thợ hiợn tợi do Đợng Cợng sợn Viợt Nam cợm quyợn.

Đợi sách cợa Trung Quợc hiợn nay vợi Viợt Nam chính là đợu mà Hoàng Đổo Võng lo ngợi: hợ dùng chính sách “đợn dà, nhợ tợm ăn lá,... mợi khó trợ”. Nhợng gì Trung Quợc thợc hiợn trong 10 năm qua cho thợy rõ đợu đó. Nay thì ép Viợt Nam ký kợt hiợp đợt liợn và biợn khợi mà phợn thiợt thời nghiêng vợ phía Viợt Nam, rợi còn chiợm thêm mợt sợ đợo; mai lợi đòi khai thác bôxít Tây Nguyên; mợt thì hợi lợ quan chợc nhà nợc đợ trúng nhợng gợi thợu quan trợng liên quan tợi an ninh tợ quợc, và mợi đây nhợt là thuê nhợng đợn tích lợn rợng đợu nguợn thuợc nhợng tợnh giáp biên giợ Viợt – Trung.

Đợu kiợn thợ nhợt trong phợng kợ mà Hoàng Đổo Võng đợa ra là: phợi biợt dùng tợng giợi và có tài đợng biợn nhợ khi chợi cợ.

Tợ ba thợp niên qua, Viợt Nam không có chiợn tranh. Trong lợn giao tranh vũ trang cuợi cùng năm 1988, Viợt Nam đã thua và đợ mợt mợt sợ đợo thuợc quợn đợo Trợng Sa. Chúng ta không thợ biợt các tợng lãnh cợa Quân đợi Nhân dân Viợt Nam hiợn nay sợ đợng phợ ra sao khi có chiợn tranh. Nhợng tranh chợp thợng tợng lãnh đợo, giợi quân sợ cũng chìm đợn hợc bợ Tợng cợc 2 chợ đợo Bợ Quợc phòng nợm chợc, hợc chợa đợc nhân vợt nào thuợc phe đợi mợi thân Tây phợng yợm trợ, nên chợa có tiợng nói nào.

Chúng ta chợ thợy các lão tợng có uy tín trong quân đợi trợc nay lên tiợng, tiêu biợu là ông Võ

Lời trần trụi quan trọng nhất của Hoàng Đôn Vượng

Tác Giả: T Dzu

Thứ Sáu, 25 Tháng 6 Năm 2010 13:07

Nguyễn Giáp và những vị anh hùng Táng cß 2, Sáu Sß, bßxit... Những đßng nhß nhßng tißng kêu cß ông chß rßi vào khoßng không ghß rßn mà Đßng và chính quyßn hoàn toàn đß ngoài tai, khác hẳn thái đß trần trßng lßng nghe và tißp thu ý kißn Hßng Đßo Vßng cß a vua Trßn Anh Tông.

Gißn đây nhßt, trong lá thß đß ngày 21 tháng 1 năm 2010, hai lão tßng khác cß a Quân đßi Nhân dân là Trung tßng Đßng Sĩ Nguyên và Thißu tßng Nguyßn Trßng Vĩnh đã mßnh mß phßn đßi vißc chính quyßn Vißt Nam “đã cho 10 doanh nghißp nßc ngoài thuê đßt rßng đßu ngußn dài hßn (50 năm) trßng rßng nguyên lißu vßi tßng đßn tích 305, 3534 nghìn ha, trong đó Hßng Kông, Đßi Loan, Trung Qußc chißm trên 264 nghìn ha, 87% ß các tßnh xung yßu biên gißi”.

Hai ông cho rßng chß vì hßm lßi nhßt thßi, vißc cho mßn rßng đßu ngußn dài hßn sß gây hißm hßa cß cß n tßi an ninh qußc gia. Hai ông lý lußn rßng: “Hß đã thuê đßc thì hß có quyßn chßt phá vßt i vß. Rßng đßu ngußn bß chßt phá thì ngußn thßy lßi sß không còn ngußn nßc, các nhà máy thßy đßn sß thißu nßc không còn tác đßng, lũ lßt, lũ quét sß rßt khßng khißp...”

Các tßnh bán rßng là tß sát và làm hßi cho đßt nßc. Còn các nßc mua rßng cß a ta là cß tình phá hoßi nßc ta và gieo tai hßa cho nhân dân ta mßt cách thâm đßc và tàn bßo. Nßu chúng ta không có bißn pháp hßu hißu, hß có thß đßa ngßi cß a hß vào khai phá, trßng trßt, làm nhà cß a trong 50 năm, sinh con đß cái, sß thành nhßng ‘làng Đßi Loan’, ‘làng Hßng Kông’, ‘làng Trung Qußc’. Thß là vô tình chúng ta mßt đi mßt phßn lãnh thß và còn nguy hißm cho qußc phòng.”[2]

Không hißu rßi đây tißng nói cß a các vß có lòng vßi đßt nßc này có bß rßi vào quên lãng nhß cß a Tßng Giáp hay không?

Nhßng nhßng góp ý cß a hai lão tßng yêu nßc nói trên sß ít nhißu ßnh hßng đßn tß duy các cßp lãnh đßo trong quân đßi. Hß sß nhßn thßy rßng Đßng CSVN đang hành đßng hoàn toàn chß vì quyßn lßi cß a Đßng mà không phßi vì tß qußc, vì nhân dân. Nhßn thßc đó rßt có thß khißn hß sß không còn trung thành vßi Đßng nßa. Nhßng mßnh lßnh đß chßng lßi “kß lß”, nßu có, sß không đßc chßp hành nghiêm chßnh, ßnh hßng nghiêm trßng đßn an ninh qußc gia.

Đó là ý thß hai cß a Hßng Đßo Vßng vß đßi sách vßi Trung Qußc: dùng binh phßi đßng lòng nhß cha con mßt nhà mßi có thß đánh đßc.

Đức Thánh Trần dạy chúng tôi rằng điều đó cũng là do ngài đã học hỏi kinh nghiệm cha ông trong huyết thống của nhà. Nhưng gì Đức CSVN đang hành xử tệ hại tại Hồ Chí Minh rồi chúng tôi thuyết giáo lại vào rồi thì chúng tôi bài học An Đông Vọng ngàn xưa.

“An Đông Vọng đã xa rời nếp sống muôn dân, chúng tôi trông cậy vào người ngoài (Thần Kim Quy) nên ông phải xây thành chúng tôi mà trước kia các vua Hùng không cần làm việc đó. Ông còn bỏ thêm một sai lầm nghiêm trọng nữa là đem nàng tiên Mỵ Châu, biếu người của tinh thần dân tộc cho Trần Thủy, con của kẻ thù Triệu Đà.

Trần Thủy đang là một kẻ xâm lăng khiến An Đông Vọng phải xây thành, xin nộp chúng tôi bệ ngang nhiên tung hoành trên thâm cung của Loa Thành, còn trở thành người đi tay sai của nàng tiên Mỵ Châu!”[3]

Tôi chắc hẳn tin vào chúng tôi thuyết giáo lại, Đức CSVN bỏ đi giai đoạn rồi chúng tôi vào nhà. Nàng Mỵ Châu, biếu người cho họ Việt, đã chấp nhận và ôm ấp chúng tôi. Họ nhận ra, nàng còn yêu chúng tôi Trần Thủy đến nỗi đi đến đâu cũng theo, vũ khí chúng tôi cùng cho Trần Thủy xem rồi bị họ đánh cắp, y như nhà họ hiên thì đang cho kẻ khai thác bôxít Tây Nguyên, cho chúng tôi ngủ dưới gầm hiên và cho chúng tôi quan trọng liên quan đến an ninh quốc gia.

Đức CSVN – hình ảnh của Mỵ Châu – đã coi ý chúng tôi hơn sự an toàn của dân tộc. Nàng yêu quý chúng tôi đến nỗi bào, họ quê hương, đã đàn áp sinh viên biếu tình nguyện Trung Quốc xâm lăng, bắt tù các nhà dân chủ và trí thức yêu nước, bắt miêng toàn dân, bắt chúng tôi dân tộc trang bị vũ khí, rồi còn theo ý chúng tôi trao luôn chúng tôi vùng đất Tây Nguyên chúng tôi, đi lấy “4 t” và “16 ch” thánh hiên vàng ngọc thiên triệu để ban cho.

Theo Đức Thánh Trần, chúng tôi lãnh phải quy phục bên khi chúng tôi. Với cái nhìn ngày nay, phải hiểu đó là chúng tôi giáo khôn khéo, biếu đưa vào sự dân, vào văn hóa dân tộc, vào trí tuệ toàn dân mà đưa ra các biện pháp hữu hiệu để họ đi phó với chính sách như hàng như ăn dâu của Trung Quốc.

Đức CSVN đã quên chúng tôi bài học lịch sử của chúng tôi đó.

Đi u ki n th ba quan tr ng h n h t, là “ph i t lúc bình thì khoan s c cho dân đ làm k sâu r b n g c, đó là cái thu t gi n c hay h n c.”

Th nào là khoan s c cho dân?

Th i x a là b t s u cao thu n ng, b t đàn áp dân chúng, b t ép bu c muôn dân ph i b công b c a ph c d ch vua quan. Ngày nay là không đ c khoét c a công, phong bì bôi tr n h p đ ng, là tham nhũng h i l , quan liêu xu ph ; r i còn c p nhà c p đ t, bi n qu n chúng thành dân oan ho c b t đóng nh ng th thu có tên mà k ho ch không bao gi đ c th c hi n; hay đàn áp tôn giáo và nh ng ti ng nói đ i l p, bóp h ng qu n chúng v i thông tin m t chi u.

T t c nh ng đi u y đã m nh m t cáo r ng Đ ng và nhà n c ch n m đ c ng n, bao g m nh ng đ ng viên trung thành và các t ch c ngo i vì ăn chia v i nhau, ch hoàn toàn không h có k sâu r b n g c nh m b t đ c nh p s ng c a đáy t ng qu c dân nh l i d y c a Đ c Thánh Tr n.

H n nay nhân dân đang trông ch đi u gì?

M t cách t ng quan, đó là t do, dân ch và nhân quy n nh bao công dân, bao t ch c yêu n c đã thi t tha kêu gi t lâu. Nhi u ng i đã và đang ph i ch p nh n tù đày cho nh ng l i kêu gi t th ng thi t đó. Nh ng nó đã hoàn toàn chìm vào h sâu tnh l ng ghê r n c a c ng quy n b o l c nhà n c.

Mu n hi u đ c ý dân, hãy b t đ u b ng vi c bi t l ng nghe ti ng dân, hoà vào đ i s ng nhân dân h u không r i xa dân n a. Nghe ti ng lòng qu c dân là sao? Là ph i đ qu c dân nói. Mu n nghe mà b t m m b t mi ng ng i ta thì ai nói cho mình nghe? Mu n nghe mà không cho gi tay phát bi u ý ki n, l i đe d a rình r p b t b thì ai còn thi n chí phát bi u? Nghe r i, ph i kiên quy t th c hi n ý dân, t c là n m đ c m nh tr i.

M nh tr i ai n m, k y s đ c muôn dân theo v v i mình.

Lời trần trụi quan trọng nhất của Hoàng Đạo Vượng

Tác Giả: Tô Dzu

Thứ Sáu, 25 Tháng 6 Năm 2010 13:07

Lời trần trụi quan trọng nhất vào lúc cuối đời của một danh tiếng ba lần đi phá quân Nguyên, kẻ tinh thông máu xương quân dân Đại Việt, có đức c Đức CSVN chú ý lắng nghe hay không?

[1] *Việt Nam sử lược, Trần Trùng Kim, trang 165-166*

[2] *Trích “Thống lĩnh đời”, đăng ngày 21/01/2010 của Trung tâm Nghiên Cứu Sĩ Nguyên và Thiệu u Trung Nguyên Trần Vĩnh*

[3] *Nam Thiên: Kinh Việt, tr. 234-235. Hoa Tiên Phòng xuất bản, Brisbane, Australia, 1990*